

De profetie die niet uitkwam (en ook nooit zal uitkomen)

Piet Soeteman

Citaat uit een artikel¹ over de eindtijd:

"Let op deze tekenen, want de Heere Jezus heeft ze niet voor niets gegeven. Er komt een moment dat de bazuin zal klinken. Dat kan zomaar tijdens je werk, in de kerk of als je in de auto zit. Dan zal Jezus verschijnen op de wolken. In mijn gedachten zie ik het gebeuren. Mensen komen uit hun huizen en kijken allemaal in dezelfde richting, want Jezus komt. Alle ogen zullen hem zien. In gedachten hoor ik de reacties: 'Zie je wel, die christenen hebben toch gelijk gehad'." (dhr. Dick van den Noort)

De apocalyptische wederkomst van Jezus is een ongeloofwaardige en onbetrouwbare gebeurtenis omdat de menselijke logica voorschrijft dat zo'n toestand nooit kan bestaan. Bovendien geeft de Bijbel aan dat sommige tijdgenoten van Jezus nog tijdens hun leven getuige zullen zijn van zijn wederkomst, dat lezen we bijvoorbeeld in de volgende Bijbelteksten:

"Voorwaar zeg Ik u: Er zijn sommigen van die hier staan, dewelke den dood niet smaken zullen, totdat zij den Zoon des mensen zullen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk." (Mattheüs 16:28)

"Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn." (1 Tessalonicenzen 4:15)

Jezus zal dus niet 'op de wolken' verschijnen want de ooggetuigen van de Wederkomst waarover Mattheüs en Paulus spreken zijn niet meer in leven en na 2000 jaar inmiddels tot stof vergaan. De profetie van de Wederkomst zou dus volgens de Bijbel al lang geleden vervuld moeten zijn maar de geschiedenis maakt daar geen melding van. Mattheüs en Paulus hebben zich vergist. Dat gelovigen nog steeds de valsheid van deze belofte niet inzien weerspiegelt de pathologische basis van hun denken en geloof. Dat is absurd want deze belofte is per slot van rekening een belofte die we objectief kunnen beoordelen!

Op internet kom ik onderstaande reactie op 1 Tessalonicenzen 4:15 tegen:

"Als Paulus zich werkelijk zou hebben vergist dan zou dat zonder meer een heel dramatisch iets zijn, want hij sprak namens God. Wat hij daar zei over die opname en over wij die levend overblijven, laat hij namelijk vooraf gaan met de woorden: 'dat zeggen wij u door het woord des Heeren'. (St. Vert.) Zou Paulus zich hebben vergist dan zou uiteindelijk degene zich hebben vergist namens wie hij sprak en dat was ... God." (Pé de Bruin, Zoeken in Het Zoeklicht, jaargang 76, nummer 26)

¹ <https://cip.nl/37215-jezus-gaf-tekenen-van-de-eindtijd-niet-voor-niets>

Er moet dus een oplossing voor dit probleem gezocht worden. En die vinden we op pagina 31 van het boekje 'Een Jood, geraakt door Jezus' geschreven door Hans Schraevesande:

g) *de opstanding als bevestiging van de verwachting van het aanbreken van Gods koninkrijk*

Met de kruisiging leek de verwachting van het aanbreken van het koninkrijk een stille dood te sterven. Maar in de opstanding werd die verwachting juist bevestigd: de opwekking van Jezus, de rechtvaardige, uit de dood was het eerste en zekerste teken van het definitief doorbreken van het koninkrijk. De (weder)komst van Jezus werd op grond daarvan op korte termijn verwacht. De brieven van Paulus getuigen daarvan, onder meer 1 Tessalonicenzen 4:15: 'Wij zeggen u met een woord van de Heer: wij, die in leven blijven tot de komst van de Heer, zullen de doden in geen geval voorgaan.' Dat voor Paulus de eindtijd was aangebroken vormde ook de achtergrond van zijn apostolaire missie: het waarmaken van de oude belofte dat in de eindtijd de volken zich zouden bekeren. Maar na één generatie rees al de twijfel aan de spoedige komst. Die twijfel vroeg om nieuwe interpretaties van de verwachting, zoals in 2 Petrus 3:8-9: '... voor de Heer is één dag als duizend jaar en duizend jaar als één dag. De Heer is niet traag met het nakomen van zijn belofte, zoals sommigen menen: hij heeft alleen maar geduld met u, omdat hij wil dat iedereen tot inkeer komt en niemand verloren gaat.' Het bijbelboek Openbaring is een apocalyptisch boek waarin zowel elementen van een spoedige verwachting als van een veel langere termijn gelezen kunnen worden.

Voor God is één dag als duizend jaar en duizend jaar als één dag. (dit is een tekst die overigens vaak van stal wordt gehaald om gelovigen te sussen die tevergeefs hun vertrouwen op God hebben gesteld) De aanstaande Wederkomst van Paulus wordt met behulp van 2 Petrus 3:8-9 opgerekt tot een eeuwigheid en daarmee wordt de vergissing van Paulus (en God, want Paulus spreekt immers het Woord des Heeren en die kan zich per definitie niet vergissen) teniet gedaan.

Maar dan de uitspraak van Paulus: 'wij, die levend overblijven'. Omdat spoedig als eeuwig wordt uitgelegd zijn die 'wij' op een bepaald moment allemaal overleden. Dus niemand uit de omgeving van Paulus is levend overgebleven als de Wederkomst zal

plaatsvinden. De uitspraak van Paulus is dus onwaar en ook dat geeft een probleem dat om een oplossing vraagt.

Een citaat van theoloog en voorganger Albert Scheer waarin hij op de Bijbelkring van 7 april 2021 (Calvijnkerk Baarn) de uitspraak van Paulus uitlegt: *“Wij, dat moet je dan zo verstaan, dat is de christelijke kerk die dan op dat moment op aarde nog zal zijn.”* Scheer past een geniale apologetische goocheltruc toe door ‘wij, die levend overblijven’ te interpreteren als de kerk. Paulus zou met die ‘wij’ niet zichzelf en de mensen die hij in zijn brief aanschrijft bedoelen maar de kerk van alle tijden. Zo wordt ook deze vergissing van Paulus opgeheven.

Is hiermee het vraagstuk van ‘wij, die levend overblijven’ overtuigend opgelost? Ik denk van niet. Want als we de tekst van Mattheüs 16:28 lezen (“Voorwaar zeg Ik u: Er zijn sommigen van die hier staan, dewelke den dood niet smaken zullen, totdat zij den Zoon des mensen zullen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.”) dan is het glashelder dat Mattheüs hier niet de christelijke kerk voor ogen heeft maar de mensen die hij op dat moment aanspreekt. In feite geeft Mattheüs 16:28 een bevestiging van 1 Tessalonicenzen 4:15 en daarmee komen we tot de slotsom dat, in weerwil van alle apologetische acrobatiek, de visie van Paulus op de Wederkomst een vergissing is.